

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. - Posamezna številka 1.— Din.

Zakrajšek Viktor:

Med delavci.

Neke sobote popoldne je bilo, ko me pri pripravi za pridigo — v srbohrvaščini ne gre tako gladko, kot mi je šlo v slovenščini — zmoti pismonoša. Prinesel mi je pozivnico k telefonu na razgovor. Kaj je? — Ko primem ob določenem času slušalko v roke, zaslišim znan škofov glas: „Hvaljen Jezus! Ste-li zdravi“ — „Hvala Bogu, vsak dan bolj,“ se je glasil moj odgovor. — „Bi-li hoteli iti za jutri v Bogomilo; tam je važen posel, pa je g. Kordin, ki bi moral biti že danes tam, med potjo obolel.“ — „Recite naj grem, pa bom šel.“ — „Dobro!“ Pojdite takoj nocoj na vlak do Velesa; tam obiščite zjutraj v bolnici g. Kordina, ki vam bo podrobno vse povedal; dobite kak avto za Bogomilo in ko boste prišli tja, mašujte in vse uredite. Najbrž boste morali maševati popoldne. Dam vam vsa pooblastila, ki jih boste potrebovali, da uredite glede poroke.“ — „Dobro.“ — „Hvaljen Jezus.“

Hitro odpovem hrano za nekaj dni, vzamem s seboj najpotrebnejše in potujem z večernim vlakom iz Kos. Mitrovice do Skoplja, kjer sem se o polnoči presedel na vlak proti Velesu. Tja sem dospel ob dveh. Malo sem v hotelu zadremal, a že na vse zgodaj sem v bolnici poiskal g. Kordina, ki ga je precej tresla malarija. Tu sem izvedel, kje je Bogomila in da je tam treba urediti zakon muslimana s katoličanko in krstiti njuno dete. Ob sedmih sem se odpeljal z autobusom ob novi železniški progi proti oddaljeni Bogomili, ki leži tik pod Babuno planino. Tam se gradi velik predor, ki bo dovršil gradnjo železniške proge Veles—Prilep—Bitolj. Pri gradnji je zaposlenih tudi mnogo katoličanov — zlasti Ličanov. Bilo je že okrog desetih, ko smo prišli do prvih delavskih kočic, za silo zgrajenih iz kolov, slame in blata za eno leto. Značilne so te kočice zlasti ob vhodu v predor. Tu in tam stoje brez vsakega reda, male, od vseh strani podprte, grajene namenoma samo za eno leto. Ko bo predor dograjen, jih bodo last-

niki zapustili; morda se bo še kak pastir zatekel pod streho, a čez par let ne bo več sledu o njih.

Iz ene takih zasilnih koč je nekdo zamahnil autobusu, da je ustavil; ko je zagledal mene, je hitro poklical še druge; z otrokom so prišli iz koč starši in botri. „Že smo mislili, da vas ne bo,“ so mi govorili, „ko ste bili včeraj napovedani.“ — Razložil sem položaj in v medsebojnem pogovoru smo obstali v Bogomili.

S pooblastilom šolskega nadzornika v roki sem poiskal upravitelja šole, ki mi je dovolil, da opravi sv. mašo v šolskem poslopju. Hitro so se obvestili katoliki med seboj o mojem prihodu — mnoge je obvestil omenjeni musliman sam, ki me je tam čakal. Ko sem na „katedru“ pripravil oltar, se je šolska soba skoro napolnila. Opravi sem še krst, in soba je bila polna samih delavcev. Prišel sem s sv. mašo — stregel mi je za silo neki delavec. Prišel sem s pridigo o Kristusu-delavcu; lahko sem govoril kot že dolgo ne; ko so me pa poslušali, kot da mi pobirajo besede iz ust. Dolgo že niso bili pri službi božji, pa Bog ve, kdaj in kje bodo zopet.

Hitro sem pospravil svoje stvari v kovčeg in se odpeljal naprej tik do vhoda v predor. Tam sem kosil pri že omenjenem muslimanu, ki je bil višji uradnik pri družbi, ki gradi železnico. Poročen je bil civilno s katoličanko, pa je hotel ob rojstvu prvega otroka zadevo svojega zakona urediti z besedami: „Mati bo vzgajala otroka in vzgajati ga mora versko; to pa more le v svoji veri, a zato mora imeti vse pravice v svoji veri.“ — Ker jih do tedaj ni imela, sem bil jaz poslan, da s škofovim pooblastilom to uredim. Kar tam sem si moral poklicati v spomin vse mogoče tozadevne predpise; skoraj bi bilo treba, da bi človek nosil svojo knjižnico s seboj. Uredil sem, kot sem vedel in znal — „sanatio in radice“ se to učeno imenuje. — Pa že so me klicali v drugo hišico, kjer je tudi čakalo eno dete že par mesecev na sv. krst. Še to sem opravil in sedli smo k mizi, nakar so mi delavci pri-

povedovali o svojih potih križem sveta. „Kjer se gradi železnica, tam smo mi, mi-nerji, zidarji, težaki...“

Pri večerji sem sedel med uradniki: muslimani, pravoslavni in katoličani. Pogovor seveda verski. Ni prijeten tak razgovor, ko moraš paziti na vsako besedo, a potreben je, da razjasniš vsemogoče dvome in ne-razumevanja.

Komaj sem zjutraj vstal, ko prihiti zopet en delavec: „Nocoj se mi je rodilo dete; če mogoče pridite, predno odpotujete.“ Opravil sem sv. mašo pri imenovanem muslimanu v stanovanju. Tudi spovedoval in obhajal sem tam. Nato sem šel še pol ure daleč v delavsko hišico, kjer sem našel mater samo z otrokom. Kmalu se je vrnil mož s priboljškom, a botra smo poklicali kar od dela, saj teče nova proga tik nad kočico. Po sv. krstu zopet isti razgovor o veri in o poti za kruhom.

Ko sem se vozil popoldne proti Velesu, sem imel dosti snovi za premišljevanje. Štiri otroke sem krstil tu gori; kakšna bo njihova bodočnost? Kje bodo prejeli prvo sv. ohajilo, kje se poročili, kje bodo pokopani? Saj je gotovo, da v enem letu ne bo nobeden njih več v Bogomili. Kako bodo ohranili milost sv. krsta in svojo vero v tem vrvežu sveta in v tej borbi za vsakdanji kruh. Naj jih čuvajo njihovi angeli varuhi, saj so nam večkrat pota božja nerazumljiva.

Zakrajšek Viktor:

Marijina slika.

Istega dne, ko sem se odpeljal iz Tržiča, je odšla moja sestra Marija v Ljubljano. Naročil sem ji, naj opravi tam še nekaj v mojem imenu. Opravila je naročeno in takoj iz Ljubljane sporočila. Seveda ni vedela za moj naslov; le to je znala, da grem v Kos. Mitrovico. Pa je napisala naslov: V. Zakrajšek, Kos. Mitrovica, Južna Srbija. Še celo to je pozabila, da sem duhovnik.

Na pošti v Kos. Mitrovici niso vedeli, kam bi s to razglednico, saj ni nobeden poznal naslovnika. Tudi jaz nisem ostal v Kos. Mitrovici. „Kak delavec bo“, so odločili na pošti in oddali razglednico rudniški pisarni Zvečan-Trepča. Tu je priromala v roke odpravniku rudniške pošte, ki je seveda iskal ime Zakrajšek v spisku vseh pri rudniku zaposlenih, a Zakrajšeka med njimi ni bilo. S pripombo „Nepoznat“ je razglednica padla v koš. Ko je pa odpravnik drugič pogledal v koš, je zagledal lepo Marijino

sliko, ki je bila na drugi strani razglednice. Vzame razglednico v roke in si misli: „To-le bom pa ponesel ženi; škoda jo je zavreči, ko je tako lepa slika.“ — Res je zvečer ž njo razveselil svojo ženo, ki je vesela postavila razglednico na vidno mesto v svoji sobi. Tam je čakala Božiča. Ljudje so pa povsod radovedni; tako je tudi to razglednico vzel v roke eden hišnih gostov in pričel se je pogovor, kako je prišla v hišo. — „Pa to je vendar naš g. kaplan,“ se oglasi žena, ko je sedaj ponovno prečitla naslov.

Ko sem se vrnil z božičnega potovanja, sem bil takoj obveščen, da me čaka v tej hiši neka pošta. Po petih mesecih sem tako dobil pozdrav, ki je bil prvi poslan iz Slovenije za menoj. Marijina slika mi ga je ohranila. Ni to samo na sebi nič posebnega; le to nam pove, da tudi v rudniški pisarni še klije ljubezen do Marije.

Viktor Kragl:

Bivšemu tržiškemu župniku † Fr. Sal. Špendal-u v spomin!

(Nadaljevanje.)

Vestno je † Špendal skrbel, da so pristopili vsi vsakoletni prvoobhajanci na dan prvega sv. obhajila pri popoldanski službi božji škapulirski bratovščini, „tako so“, kakor sam pravi, „skoro vsi tržiški farani postali udje te Marijine bratovščine.“ — † Špendal je tudi skrbel, da se je vsako leto v oktobru dostojno opravljala rožnovenska pobožnost; tudi sam je zelo rad molil sv. rožni venec, pa vsaj ga je ravno pri molitvi svetega rožnega venca dohitela smrt in ga pokosila. — Ko je bila leta 1890 uvedena za mesec marec pobožnost v čast sv. Jožefu, je farane spodbujal k češčenju sv. Jožefa z besedami: „Vem, da imate sv. Jožefa v veliki časti; upam, da boste ugodili želji sv. Očeta, da bi sv. Jožefa v mescu marcu prav posebno častili in se vsaj 3 dnevnic njemu v čast upe-ljane pridno udeleževali.“ — Dne 24. jan. 1904 je v cerkvi napovedal ustanovitev sv. Družine; na praznik sv. Jožefa 19. marca 1904 se je vršil prvi sprejem 166 družin z 960 družinskimi člani. Špendalova dušnopastirska modrost je znala bratovščini sv. Družine učlaniti nekaj najvplivnejših tržiških družin! Leto za letom se je število članov množilo in leta 1907 je bratovščini sv. Družine pripadalo že 228 družin s 1236 člani. — Tudi češčenje svetnikov je † Špendal gojil in pospeševal, zlasti pobožnost v čast sv. Alojziju

in sv. Alfonzu. — Pa tudi pokojnih faranov, zlasti t. cerkvenih dobrotnikov ni pozabljal in vsako leto je ravno za t. cerkvene dobrotnike prirejal slovesno mrtvaško sv. opravilo. — In v cerkvi s tako lepo urejeno službo božjo naj bi kdo mislil, da bi bilo izgledalo skoraj kot ob času Jožefinizma!

Za duhovno obnovo svojih faranov je t. Špendal dvakrat oskrbel sv. misijon: prvič od 29. novembra do 8. decembra 1891 in drugič od 16. marca do 23. marca 1902. Občudujemo Špendalovo dušnopastirsko modrost v besedah, s katerimi je svoje farane vabil k misijonski pobožnosti: „Gospodarijte lepo prošeni, da delavcem in poslom v kolikor je le mogoče dovolite k pridigam hoditi; delavcem in poslom pa naročamo, da ne silite v cerkev takrat, kadar ste doma najbolj potrebni; svoje dolžnosti morate spolnovati zlasti ob času misijona, da ne bo kdo zavoljo vaše nepokorščine črtil misijona. Nihče ni siljen priti k misijonu in kdor bi ne šel, ga ne sme zadeti zato nobeno očitjanje; nasproti pa naj se vsakdo, komur misijon ni všeč, varuje nespametnega zabavljanja, da si ne bo brez potrebe obtežil svoje vesti. Za sad sv. misijona je pa predvsem treba moliti in zato vam še prav posebno ta teden misijon priporočam v molitev.“ V spomin na misijon leta 1891 je dal, kakor že omenjeno, v cerkvi v češčenje postaviti podobo Marije vedne pomoči in je priredil in izdal knjižico o tej čudežni podobi; v uvodu te knjižice piše: „Spomin na prvi misijon v Trziču od 18. januarja do 25. februarja 1873 nam obuja misijonski križ, v spomin na drugi sv. misijon pa sem želel kaj storiti k večji časti Marije Matere božje. Naročil sem iz Rima podobo naše ljube Gospe vedne pomoči, katera je popolnoma podobna stari in čudodelni podobi, ki se pod istim imenom časti v Rimu v cerkvi sv. Alfonza na Eskvilinu. Blagoslovili so podobo sv. oče Leon XIII ter s posebnim pismom z dne 13. januarja 1891 dovolili popoln odpustek vsem tistim, ki podobo Marije vedne pomoči v farni cerkvi v Trziču ob določenih dnevih obiščejo in papeževe pogoje v zadobitev odpustka izpolnijo.“ — Ob priliki misijona leta 1902 je poleg slovenskih pridig v župni cerkvi, preskrbel tudi tržiškim Nemcem v cerkvi sv. Andreja nemške pridige, toda pod izrečnim pogojem, da si to in tudi še druge nemške cerkvene nagovore obračajo le v svoj dušni prid, ne pa v agitacijsko sredstvo za razširjanje nemštva v Trziču. Neopravičena so bila podtikanja, zlasti zadnjih let, glede Špendalovega nem-

štva; glede tega bi podal lahko več tehtnih dokazov.

Plemenit Špendalov značaj se je zrcalil tudi v njegovi skrbi za bolnike in za reveže. S pomočjo velezaslužnega t. g. Andr. Gassnerja se mu je posrečilo osnovati Vincencijevo konferenco, ki že 46 let tako lepo in požrtvovalno lajša bedo številnih tržiških revežev. Kot predsednik Vincencijeve družbe je skrbel, da so se njene konference vršile strogo v duhu sv. Vincencija: začele in končavale so se z molitvijo in pri vsaki je bilo poskrbljeno tudi za nekaj duhovnega berila. Če je po konferencah dal članom Vincencijeve družbe okusiti malo svoje gostoljubnosti, kdo bi mu to zameril! (Dalje prih.)

Molitev ima veliko moč... Otožno srce spremeni v veselo, ubogo srce v bogato, bolno srce spremeni v močno, slepemu srcu podari vid, mrzlo srce vname. Velikega Boga priklič v majhno srce.

To in ono.

Temeljito čiščenje župne cerkve bo izvršeno že letos, da bo prihodnje leto cerkev ob stoletnici posvetitve dostojno pripravljena za svečanost. Naprošen je strokovnjak, ki bo očistil in prenovil ves prezbitarij in spovedno kapelo ter posamezne dele v ladji cerkve. Znamenita Lajerjeva slikarija v prezbitariju bo zažarela v prvotnem sijaju. Nato bodo očiščeni vsi oltarji in sploh vse, kar je lesenega v cerkvi. Z deli se bo pričelo že najbrže koncem meseca majnika. Bo vse to združeno seveda s precejšnjimi stroški, a bo najbrže lahko izrečena samo majhna prošnja: Par mesecev naj blagovolijo dobrohotni darovalci v cerkveno puščico ob nedeljah namesto kron metati dinarje!

Cerkvena godba je pri velikonočni procesiji jako dovršeno igrala in godbeniki so nastopili v novih krogih. Pri prijateljih godbe so nabrali godbeniki Din 9.462,75, pridejali so še iz svoje blagajne toliko, da je bil celoten račun v znesku Din 13.143.— plačan že pred uporabo krogov. Hlače je oskrbel vsak godbenik svoje. Prav je, da je dobila ravno letos godba nove kroje, ko nastopi tudi na evharističnem kongresu v Ljubljani. Godbeniki in cerkveno predstojništvo se vsem številnim darovalcem za naklonjenost lepo zahvaljuje.

Cerkveni pevski zbor priredi tudi letos cerkveni koncert na belo nedeljo ob 8. uri v župni cerkvi. Iz ljubezni do lepe cerkvene

pesmi in iz upoštevanja požrtvovalnosti naših cerkvenih pevcev se koncerta obilno udeležimo!

Ves v nagelnih in izrednem cvetju je bil tudi letos naš božji grob in veliki oltar za velikonočne praznike. Bog plačaj to lepo skrb zlasti našim gospem in materam.

Narodne noše, ki jih je precej v naši župniji, naj gredo za evharistični kongres vse v Ljubljano.

Oznanila za majnik

1. Prvi majnik in praznik sv. apostolov Filipa in Jakoba. V župni cerkvi je ob šestih orglana farna sv. maša. Ob devetih je sv. maša s pridigo v cerkvi sv. Jožefa po namenu krščanskega delavstva. Zvečer ob tričetrt na osem je pričetek šmarnične pobožnosti.

3. Najdenje sv. Križa in prvi petek v mesecu. Pobožnost prvega petka je v običajnem redu, sveta ura na predvečer naj bo pa združena s šmarnično pobožnostjo.

4. Sv. Florijan, zaobljubljeni praznik za vso našo župnijo. Ob šestih je sv. maša z blagoslovom. Ob osmih je sv. maša za požarne brambe pri oltarju sv. Florijana. Ob devetih se prične pomikati, ob vsakem vremenu, procesija po običajni poti in v običajnem redu. Takoj po procesiji je slovesna peta sveta maša z leviti. Pri šmarnicah zvečer so slovesne liturgije. V smislu obljube je v tednu okoli sv. Florijana na vsak dan sv. maša pred Najsvetejšim.

5. II. nedelja po Veliki noči in prva v mesecu. Službe božje v navadnem redu. Zjutraj skupno sv. obhajilo za može in fante.

8. Varstvo sv. Jožefa. Ob petih sv. maša v cerkvi sv. Jožefa.

12. III. nedelja po Veliki noči. Ob desetih je sv. maša le v cerkvi sv. Jožefa.

17. God sv. Pashala Bajlonskega, patrona in zaščitnika evharističnega kongresa.

19. IV. nedelja po Veliki noči. Službe božje v navadnem redu.

26. V. nedelja po Veliki noči. Vse kot običajno.

Križev teden. Procesije se vršijo: v ponedeljek k sv. Jožefu, v torek k sv. Ani, v sredo k sv. Juriju nad Bistrico. Odhod iz farne cerkve je vse tri dni takoj po šesti sv. maši, ki je orglana, to je ob pol sedmih. Prva sv. maša je te tri dni v farni cerkvi že ob pol šestih. V cerkvi, kamor pride procesija, je sveta maša s pridigo. Pri Sveti Ani in na Bistrici bo sveta maša za sosesko. V župno cerkev se vrača procesija samo prvi dan.

30. Vnebohod Gospodov, zapovedan praznik. Ob šestih in desetih je sv. maša pred Najsvetejšim in z dvema blagoslovoma. Ob desetih je peta sv. maša po namenu Dolincev. Pred deseto sv. mašo se vršita običajni procesiji iz Doline in od Svete Ane.

31. Pričetek devetdnevne časti Svete mu Duhu. Predpisana molitev se bo opravila vsako jutro po sv. maši. Zvečer bo sklep šmarnične pobožnosti z zahvalno pesmijo.

Šmarnična pobožnost se vrši ves majnik vsak večer ob tričetrt na osem.

Shode cerkvenih organizacij nadomestuje v maju šmarnična pobožnost. Dekliška Marijina družba ima 19. maja shod popoldne v Lomu.

Mesečna šolska sv. spoved: za meščansko šolo 11., za dečke osnovne šole 18., za deklice osnovne šole 25.

Župnijska kronika za marec 1935.

Marec v naši župniji rojenih: 14.

Marec v naši župniji poročenih:

- 1. Laussegger Gregor,** predilniški delavec, Sveta Ana 11 in **Bizjak Julijana,** predilniška delavka, Sveta Ana 11, poročena 2. marca.
- 2. Elsner Valter,** trgovec, Tržič, Glavni trg 66 in **Globočnik Ivanka,** tovarnarica in hotelirka, Tržič, Glavni trg 26, poročena 26. marca v Ljubljani pri oo. frančiškanih.

Marec v naši župniji umrli:

- 1. Zadnikar Lucija,** samska bivša tovarniška delavka, rojena v Tržiču 13. 12. 1904, umrla v Tržiču, Na Blekalu 7, dne 6. marca.
- 2. Stöckler Franc,** bivši skladiščnik — vdovec, rojen 27. 3. 1850 v Amstettenu v Avstriji, poročen 13. 11. 1876, umrl v Tržiču, Glavni trg 5, dne 9. marca.
- 3. Mali Marija,** gospodinja, rojena pri Sveti Ani 21. 4. 1873, poročena 30. 5. 1895, umrla pri Sv. Ani 104, dne 12. marca.
- 4. Bergant Elizabeta,** zasebnica — vdova, rojena 15. 11. 1853, poročena 16. 2. 1890, umrla na Bistrici 24, dne 12. marca.
- 5. Kavar Marija,** zakonska hči posestnika, rojena v Dolini 13. 3. 1935, umrla v Dolini 47, dne 19. marca.
- 6. Mrak Janez,** bivši čevljarški mojster in posestnik, občinski ubožec, vdovec, rojen v Tržiču 26. 2. 1875, poročen 22. 5. 1898, umrl v Tržiču, Cerkevna ulica 21, dne 26. marca.
- 7. Kralj Marija,** predilniška delavka — vdova, rojena 17. 11. 1866 v Strahinju pri Naklem, poročena 28. 1. 1894, umrla v Tržiču, Pot na pilarno 7, dne 27. marca.
- 8. Napret Marija,** zasebnica — vdova, rojena 10. 9. 1860 v Tržiču, poročena 25. 11. 1894, umrla v Tržiču, Za Mošenikom 18, dne 31. marca.

Marecna poročila od drugih:

- 1. Jeglič Bruno,** rojen v Tržiču 104, dne 28. 9. 1910, poročen v Karlovcu 2. 3. 1935 s **Šrakočič Katarino.**
- 2. Jereb Cvetka,** hči čevljarkega pomočnika iz Tržiča, Zali rovt, rojena v Tržiču 24. 2. 1931, umrla v ljubljanski bolnici 10. 3. 1935.
- 3. Oman Jožefa,** hči delavca Ivana od Svete Ane 1, se je rodila v novomeški ženski bolnici 11. 3. 1935.
- 4. Rogelj Magdalena,** hči Marije iz Slapa 111 se je rodila v ljubljanski bolnici 11. 3. 1935.

Podpirajte Vincencijevo konferenco!

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk,** župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Ovidio Rant, O. F. M.** Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič.**

CERKVENI KONCERT

priredi cerkveni pevski zbor v Tržiču
na belo nedeljo 28. aprila 1935 ob 8. uri zvečer
v župni cerkvi Marijinega oznanenja
pod vodstvom g. organista Martina Planinška

SPORED:

1. J. S. Bach: **Toccata v C duru**
Igra na orglah organist Planinšek
 2. M. Tomc: **Odrešeniku sveta:**
 - a) In reče jim Pilat
 - b) Stale so poleg križa
 - c) In ob šesti uri
 - d) Bilo je okrog šeste ure
 3. Fr. Spindler: **O kam Gospod**
 4. Dr. Faist: **Velikonočni zvonovi**
 5. L. Cherubini: **Ave Maria** — Tenor solo
 6. St. Premrl: **Odpri se sveti raj**
 7. A. Mihelčič: **Dan že zapira oči**
 8. V. Vodopivec: **Ti moj si spev**
 9. Fr. Schubert: **Gloria**
 10. J. Hayden: **Benedictus**
 11. A. W. Mozart: **Agnus Dei**
 12. **Povsod Boga** (novi napev)
- } S spremljevanjem orkestra

Pred zadnjo točko bo blagoslov z Najsvetejšim
Vstop je samo pri glavnih vratih cerkve

Vstopnina: sedeži v ladji cerkve po Din 8,-
pod korom in v kapelicaх po Din 6, stojišča Din 3

Predprodaja vstopnic v trafiki ge. Perne

Udeležba bo nudila vsakemu užitek, cerkvenemu
zboru pa priznanje za požrtvovalni trud!

CERKVENI KONCERT

Priloge cerkveni glasbi zbor v Trzin
na poto nedeljo 28. aprila 1935 ob 8. uri zvečer
v zboru cerkvi Marijinega oznanenja

god. voditelj g. o. kaplan Martin Plavčič

SPOROČILO

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935

Trzin, 28. aprila 1935